keramiske noter 58/2023

29. årgang

Keramikkens Venner

Reviews · Besprechungen · anmeldelser · Besprechungen · Reviews

redigeret af Gunnar Jakobsen

***Studio Ceramics*.** British Studio Pottery 1900 to now. By Alun Graves. V&A og Thames & Hudson [Website: https://thamesandhudson.com], London 2023. 416 s. ill. litt. index. ib. 65 £.

Victoria & Albert Museum publicerede i 1990 et bestandskatalog (288 s) over sin samling af britisk værkstedskeramik *British Studio Pottery* med dets kurator Oliver Watson som forfatter. Da bogen for længst er udsolgt, samtidigt med at samlingen er vokset betragteligt, så har man fundet det betimeligt at publicere et nyt katalog (416 s) over museets samling med dets nuværende senior kurator Alun Graves som forfatter.

Bogen indledes med et Foreword af Tanya Harrod, som beskriver forholdet mellem "studio ceramics" og "fine-art", hvor førstnævnte ikke indgår i standardbeskrivelserne af "British art" eller for den sags skyld heller ikke i beskrivelserne af "Britisk design", selv om nogle få kritikere før 2. verdenskrig havde fået øje på de skulpturelle kvaliteter af drejede "pots", idet de så dem som en særlig ren form for abstraktion.

Således samlede hverken Tate Gallery eller efterfølgerne Tate Britain og Tate Modern på British Studio Pottery, hvilket blev overladt til Victoria and Albert Museum. V&A har gennem årene øget samlingen af både "studio ceramics" og keramiske værker fra "the fine-art world", som nu indgår i dette bestandskatalog, men kernen i kataloget er fortsat keramik af keramikere, som identificerer sig stærkt med "the studio ceramic movement", heriblandt efternævnte Richard Batterham, som hørte til kredsen omkring Bernhard Leach, der i hans ånd producerede brugskeramik af høj kvalitet til særdeles rimelige priser.

Alun Graves har i det store og hele fulgt opbygningen af Watsons bog. Begge bøger indledes med et essay om keramikkens udvikling i det 20. århundrede og for Alun Graves vedkommende ind i det 21. århundrede. Herefter følger for begge et afsnit med gode store farveplancher af udvalgte stykker keramik, som yder de enkelte gen-stande retfærdighed fremfor de noget mindre fotografier i katalogdelen, som følger herefter. Kataloget, hvor samtlige værker i samlingen er gengivet, er for Watsons vedkommende i s/h, mens Graves er i farve.

Efter katalogdelen følger i Watsons bog appendixet "Potters' Marks", som man desværre må savne i Graves' bog, hvor der til gengæld er en mere omfattende "Bibliography".

Katalogdelens beskrivelse af den enkelte keramiker starter med en tidslinje for keramikeren efterfulgt af en karateristik, hvorefter der følger en litteraturoversigt samt en beskrivelse af museets enkelte erhvervelser og deres erhvervelseshistorie. For nogle af keramikerne er samlingen øget siden 1990, mens andre har stået stille, hvad man indimellem kan undre sig over, da mange jo har udviklet sig en del i de forløbne godt 30 år. hvis de da ikke i mellemtiden er døde. Enkelte keramikere kunne man godt savne i den ellers meget righoldige samling, som fx Ruthanne Tudball.

Spændende er det selvfølgelig at sammenligne de to forfatteres karakteristikker af de enkelte keramikere, fx om keramikeren Richard Batterham (1936-2021), som jeg 1991-2014 har besøgt en hel del gange i Durweston i Dorset, og hvis keramik mange medlemmer stiftede bekendtskab med på Keramikkens Venners Sverigestur i 2000 på en særudstilling hos det desværre ikke længere eksisterende Galleri Granberger i Förslev.

Om Richard Batterham skriver de to forfattere:

Richard Batterham is the most gifted and dedicated of the domestic potters following in the tradition of Bernhard Leach. He has slowly developed over the years a limited range of shapes and glazes; his work is the most satisfying of its kind for its easy and natural forms and generous glazes. His pots are for use though the monumental scale of

some pieces tends to the sculptural. Only a few of his early works are marked with ‘RB’ in an oval. *Oliver Watson* (1990).

Richard Batterham was the most distinguished domestic stoneware potter to emerge in the later 20th century. Working without assistants. he developed a distinctive range of robust and satisfying shapes enhanced by turning and cutting, and generous glazes. Though made in evolving series, his pots show great freedom from uniformity. Made for use, some are nevertheless of monumental scale. Aside from a few early pieces, Batterham left his work unmarked. *Alun Graves* (2023)

Her kunne begge måske have tilføjet, at Batterham som regel foretog 5 brændinger årligt, og gennem de seneste mange år var hans foretrukne glasur, askeglasur. Ind imellem brændte han også med saltglasur.

Med i bestandskataloget er af danske keramikere Anita Hoy (1913-2000), som arbejdede for både fabrikkerne Bullers og Royal Doulton, men sluttede med eget værksted. Merete Rasmussen (f. 1974) har siden 2005 haft værksted i Storbritannien og er allerede repræsenteret i V&A’s keramiske samling. Derudover finder vi med danske relationer Elisabeth Fritsch (f. 1940) og Jacqueline Poncelet (f. 1947), som begge har arbejdet for Bing & Grøndahl henholdsvis 1972-1973 og 1982-1986, mens Ian Godfrey (1942-1992) arbejdede på Hans Jørgen Grums (f. 1942) værksted i det nordjydske (1976-1980), dog efterlod han sig ikke større spor i Danmark.

Alun Graves’ *Studio Ceramics* er således en fin introduktion til ’British studio ceramics’ samt ikke mindst et flot ajourført katalog over Victoria and Albert Museums samling og vil således fremover være et uundværligt referenceværk.

Gunnar Jakobsen